

2. Visiem, kuji nodomājuši pieminēkļu celšanu šo noteikumu p. 1. izteiktās vietās, par to jāziņo pieminēkļu valdei, iesniedzot divos eksemplāros jaunceļamā pieminēkļa projektu un vietas planu ar paskaidrojumiem.

3. Ši rīkojuma neizpildītājiem uzlietams sods saskaņā ar pieminēkļu aizsardzības likuma 12. pantu par pieminēkļu apkārtnes pārveidošanu bez pieminēkļu valdes atļaujas.

1924. g. 15. februārī. № 630.
Izglītības ministrs K. Straubergs.
Pieminēkļu valdes priekšsēdētājs
Fr. Ozoliņš.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Paziņojums Nr. 5.

Saskaņā ar 1923. g. 23. aprīļa likuma 16. pantu zemes vērtēšanas virskomisija ar šo paziņo, ka savā sēdē skatīs cauri vietējo vērtēšanas komisiju lēmumus sekošo muižu saimniecību novērtēšanas lietās:

- 1914. g. 18. martā, plkst. 3 dienā, Rīgā, Nolikavas ielā № 1, dz. 5
 - 22) Jelgavas apriņķa Pēternieku pagasta Pētermuižu;
 - 23) Rēzeknes apriņķa Sakstīgales pag. Tiskadu muižu;
 - 24) Tukuma apriņķa Tumes pag. Tumes un Vilkājas muižas;
 - 25) Rīgas apriņķa Stukmaņu pagasta Stukmaņu un Rīteru muižas;
 - 26) Jaunjelgavas apriņķa Lindes pagasta Lindes-Bērzgales muižu.
- Rīgā, 1924. g. 15. februārī.
Zemes vērtēšanas virskomisijas priekšsēdētājs A. Kuze.
Sekretara vietā E. Ciniņš.

Paziņojums.

Paziņoju, ka pamatojoties uz „Noteikumu par strādnieku un citu algotu darbinieku nodrošināšanu slimības gadījumos” 25. pantu darba ministrija pārreģistrējusi š. g. 13. februārī sekošu slimu kasu statusus:

- 1) Tukuma slimu kases,
 - 2) Kuldīgas kopējās slimu kases.
- Rīgā, 1924. g. 13. februārī. № 15326.
Darba ministrs A. Krieviņš.
Departamenta direktors
R. Veidemans.

Meklējams

Irmans, Johans Frīdrihs Miķeļa d., 31 g. vecs, kas apsūdzēts pēc sodu lik. 581. p. 1. d. un 591. p. 1. d. Pēdējā dzīves vieta Rīgā, Šariotes ielā № 34, dz. 6. Atrāšanas gadījumā apcietināt un atstāt manā rīcībā.

Rīgas apriņķa mirtiesnesis
A. Krūmiņš.

Meklējamo personu saraksts Nr. 145.*

(2. turpinājums un beigas.)
9142. Skrube, Jēkabs Miķeļa d., 40 g. vecs, Liepājas apr., Vergales pag. pilsonis, dzīves vieta pēdējā laikā Ventspīlī, Užavas ielā № 22; vidēja auguma, paplaņu bakurētānu seju. — Ventspils apr. pr-ka 1924. g. 21. janvāra raksts № 3/S, apv. par izvairīšanos no policijas uzraudzības, kā notiesāts uz sod. lik. 49., 587. p. 1. d. 18. un 53. p. p. ar ieslodzīšanu pārmācības namā uz 2 g. 6 mēn. — Ņemt zem policijas uzraudzības, saskaņā ar Rīgas centrālcietuma priekšnieka 1923. g. 13. jūlija rakstu Nr. 12982 uz s. l. 34. un 35. p. p. un paziņot meklētājam.

* Skaties „Valdības Vēstnesī” š. g. 32. un 33. numuros.

9143. Sūrmanis, Jānis Mača d., dzim. 1889. g., Saikavas pag. pilsonis. — Cēsu apr. 3. iec. izmeklēšanas tiesn. 1923. g. 31. decembra raksts № 3154, apv. sod. lik. 455. p. 6. pkt. — Apcietināt, ievietot Madonas cietumā un ieskaitīt meklētāja rīcībā.

9144. Užulis, Jānis Jāņa d., dzimis 1902. g., pēdējā laikā dzīves vieta Ilukstes apr., Bebrenes pag. — Jaunjelgavas Ilukstes kara apriņķa priekšn. 1924. g. 16. janvāra raksts № 401, par neierašanos uz kafaklausības izpildīšanu. — Paziņot dzīves vietu Jaunjelgavas Ilukstes kara apr. priekšniekam.

9145. Utans, Jānis Jāzepa d., dzim. 1877. g., latvietis, Rēzeknes apr. Ruzīnas pagasta pilsonis. — Rēzeknes apr. 3. iec. mirtiesneša 1924. g. 21. janvāra raksts № 148, apvainots sod. lik. 51. un 581. p. p. — Apcietināt un paziņot meklētājam.

9146. Villers, Jānis Brenča d., dzim. 1886. g., Mārcienas pagasta pilsonis. — Cēsu apriņķa 3. iecirkņa izmeklēšanas tiesneša 1923. g. 31. decembra raksts № 3154, apvainots sod. lik. 455. p. 6. pkt. — Apcietināt, ievietot Madonas cietumā un ieskaitīt meklētāja rīcībā.

9147. Viksne, Rudolfs Frīča d. — Cēsu apriņķa 3. iecirkņa izmeklēšanas tiesneša 1923. g. 31. decembra raksts № 3154, apvainots 455. p. 6. pkt. — Apcietināt, ievietot Madonas cietumā un ieskaitīt meklētāja rīcībā.

9148. Verners, Eduards Jāņa d. — Cēsu apr. 3. iec. izmeklēšanas tiesneša 1923. g. 31. decembra raksts № 3154, apv. sodu lik. 455. p. 6. pkt. — Apcietināt, ievietot Madonas cietumā un ieskaitīt meklētāja rīcībā.

9149. Verners, Krišjānis Jāņa d., 64 g. vecs, Tukuma apr., Slampes pag. pilsonis, pēdējā laikā dzīvojis Limbažos, Tīrgus laukumā № 15. — Valmieras apr. pr-ka 1923. g. 16. oktobra lēmums № 9787, sodīts par kārtības un miera traucēšanu piedzērušā stāvoklī. — Paziņot dzīves vietu.

9150. Verdenčs, Ignatījs Stanislava d., agrāk dzīvojis Daugavpīlī, Liksnas ielā № 1. — Latgales apgabaltiesas 2. kriminalnodaļas 1924. g. 21. janvāra raksts № 1469, apv. sodu lik. 581. p. 4. d. — Paziņot tiesai.

9151. Vasiļevskis, Ivans Kazimira d., agrāk dzīvojis Daugavpils apr., Vārkavas pag., Dovoļmuižā. — Latgales apgabaltiesas 2. kriminalnodaļas 1924. g. 21. janvāra raksts № 1470, apv. sodu lik. 581. p. 4. d. — Paziņot tiesai.

9152. Zibert, Valerija Eduarda m., 30 g. veca, Rīgas apr. Jumpravas pag. pilsonē, agrāk dzīvojusi Pērnavas ielā № 7, dz. 16, un Tiltā ielā № 12, dz. 66. — Rīgas V. iec. mirtiesneša 1924. g. 4. janv. raksts № 1042, apv. sod. lik. 271. un 273. p. p. — Paziņot dzīves vietu.

9153. Zemīts, Eduards Feodora d., 35 g. vecs, Rīgas pilsonis, agrākā dzīves vieta Rīgā, Ģertrudes ielā № 42. — Daugavpils prefekta š. g. 7. janv. raksts № 17827, sodīts ar viņa 1923. g. 26. novembra lēmumu par atrašanos publiskā vietā piedzērušā stāvoklī ar Ls 20 vai 7 dienām aresta. — Paziņot dzīves vietu.

Izlabojums.

„Valdības Vēstnesī” № 3/24. g. meklējamo personu kārtas № 8898, nepareizi iespiestā „Pukalīts” vietā jābūt „Purkalīts”.

Rīgā, 1924. g. 2. februārī. № 20257.
Administratīvā departamenta direktors J. Ieva.
Iekšējās apsardzības pārvaldes priekšnieks J. Garoziņš.

Valdības vietējo iestāžu rīkojumi.

Rīkojums.

Pamatojoties uz š. g. „Valdības Vēstnesī” zem № 34 iespiestiem „obligatoriskiem noteikumiem par ieroču un šaujamo materiālu turēšanu un tirgošanu ar tiem” 1. pnt. 1. piezīmi, ka līdz šim izdotās ieroču turēšanas atļaujas paliek spēkā viena gada laikā skaitot no izdošanas dienas, paziņoju, ka visas no manis izdotās ieroču turēšanas atļaujas skaitās nederīgas, ja noteikuma spēkā nākšanas dienā š. g. 15. februārī minētām atļaujām izbeidzas viena gada termiņš.

Lūgumi ieroču atļauju atjaunošanai iesniedzami uz mana vārda caur maniem palīgiem — Grobiņā, Priekulē un Liepājā; lūgumā jāuzrāda ieroču sistēma un klāt jāpieliek 80 santimu zīmognodoklis, divas fotogrāfijas un nederīgā ieroču turēšanas atļauja. Bez tam aizrādu, ka visi iegādājami ieroči reģistrējami manu palīgu un Priekules policijas priekšnieka kanclejš.

Par šā rīkojuma neizpildīšanu vainīgie tiks saukti pie likumīgas atbildības.

Liepājā, 1924. g. 13. februārī. № 403-I.
Liepājas apriņķa priekšnieks Legzdīņš.

Latvija un citas valstis.

Latvijas Saeimas sveicinājums Lietuvas Seimam.

Mūsu Saeimas delegācija, sastāvoša no J. Goldmaņa, P. Kalniņa un Fr. Trasuna, pasniedz šodien, kā Lietuvas valsts pastāvēšanas sestās gada svētkos Lietuvas Seima prezidentam sekošu apsveikuma rakstu lietuviešu valodā:

„Augsti godāts

Prezidenta kungs.

Mēs esam laimīgi nodot jums šodien, sestās Lietuvas neatkarības gada svētkos, Latvijas Saeimas vārdā sirsnīgākos sveicienus un patiesi izjustus laimes vēlējumus.

Lietuvju un latvju tautas bieži sauc par brāļu tautām, un šie vārdi priekš mums nav tukša skaņa. Atmiņām par mūsu celšanu no viena celma pievienojas lielā mērā vienādi vēsturiski likteņi, līdzīgas ciešanas, ciņas un uzvaras. Rupja politiska un militāra vara mākslīgi izšķīra pagātnē abas radnieciskās tautas, kuņas tagad atguvušas savu neatkarību un brīvību, var brīvi sniegt viena otrai roku kopējā progresa darbā. Abu zemju draudzīga kopdarbība politiskās, saimnieciskās un kultūrelās dzīves laukā mums līdzīgi var būt par spēka avotu, par mūsu valstu brīvības un labklājības faktoru.

Latvija ar dziļu simpatiju un prieku vēro Lietuvas panākumus neatkarīgas valsts dzīves izkopšanā.

Saules mūžu brīvai Lietuvju tautai un viņas Seimam!

Lai dzīvo Latvijas - Lietuvas draudzīga kopdarbība!

Latvijas Saeimas delegācija.

Māksla.

Dalles teātri izrādīja vakar un aizvakar M. Baltezer (M. Cielen) jauno oriģinālu „Sarkanoneru”, dramu 3 cēlieņos. Šis lugas darbība norisinās lielās franču revolūcijas laik-

metā Kurzemē 1795. gadā, kad laba daļa franču muižniecības emigrantu te atrada laipnu uzņemšanu. Tā attēlo pa galvenai tiesai Kurzemes muižnieka, landmaršala barona Astava fon der Reckes vieglo un spidošo „galma” dzīvi, kur daudz vien darbojas līdz franču emigrantī, bet arī latviešu gājēji, to starpā divi barona ārtaulības bērni, brālis un māsa, kas samilas un tamdēļ piedzīvo traģiskas beigas. Lugā ieņem tādu kā centra vietu tituli minētais „Sarkanais ners”, barona ners, kuļa ideja ir bieži miklāina. Kas ir istenībā šis ners? jautā kādreiz Marta, un tā arī citiem līdzī jājautā. Ja ticēt viņa paša vārdiem, tad viņš „caur asarām smejas”, viņam ir krūtīs sirds un sajūta par dzīves notikumiem un netikumiem un viņš ar savām parasti apgriestām domām un spriedumiem uzstājas it kā dzīves sodītāja un kritizētāja lomā. Luga sastāv pa galvenai tiesai no dažādām ainām uz skatuves. Darbībai nav cieša pavediena un sakarīgu cēlonīgu sekojumu. Personas nāk un iet lielā raibumā, parādas nejausi un tāpat atkal aiziet. Veselas epizodes iepītas vietā un nevieta, kā piemēram, meža brāļu skats. Pēc pēdējā spriežot luga pieskaitāma sociāla virziena dramām, kamēr pārējie skati rāda vienkāršu individualizēšanu. Autorei šis laikam pirmais darbs, tadēļ saprotams šāds viņas tēlošanas veids.

Izrādē skatuves spēki centās rādīt smalko, vieglo muižniecības dzīvi un iznešanos, kaut gan tas visur reāli neizdevās. Mārsiels (barons Recke) vispārīm ņemot bija apmierinošs, tāpat Anta Klīnt (madama Antoinette), kā arī Austra Martas lomā. Sarkanam neram (Ed. Smilģim) būtu jāpadomā, vai viņa patētiskais stieptais izrunas tonis arvien ir vietā. Teātrs abās izrādēs bija labi apmeklēts. A.

Nacionālais teātris. Sestdien, 16. februārī, ierēdņu izrādē Fr. Molnara „Liljoms”, kušs arī pie mums, tāpat kā ārzemēs, kļuvis par populāru skatuves darbu. Svētdien, 17. februārī, pulksten 2 dienā tautas izradē Annas Brigader „Raudupiete”. Pulksten 7 vakarā Ģetes „Fausts” ar V. Švarcu, Kristapu Lindi un Mirdzu Šmitchen. Pirmdien, 18. februārī, Julijas Skaidrites jubilejā Šekspira „Ziemas pasaciņa”. Izrādi atkārtos trešdien, 20. februārī.

Tirdzniecība un rūpniecība.

Kursi.

Rīgas biržā, 1924. gada 16. februar

100 Latvijas rbj.	— 2 —
Amerikas dolars	5,16 — 5,21
Angļu mārciņa	22,18 — 22,40
100 Francijas franki	22,65 — 23,35
100 Beļģijas franki	19,40 — 20,00
100 Šveices franki	89,40 — 90,75
100 Itālijas liri	21,75 — 22,40
100 Zviedrijas kronas	134,15 — 136,20
100 Norveģijas kronas	68,05 — 70,15
100 Danijas kronas	80,55 — 83,05
100 Čehoslovāku kronas	14,75 — 15,35
100 Holandes guldeļi	192,20 — 195,15
1 biljons Vācijas marķu	1,50 — 2 —
100 Somijas marķas	12,75 — 13,25
100 Igaunijas marķas	1,34 — 1,40
10,000 Polijas marķas	— 0,01
100 Lietuvas liti	50 — 52 —
10 Krievijas zelta rubļi	25,50 — —
Krievijas sudraba (rbj.)	1,70
1000 (sīkāk naudā)	0,70 par 1 rbj.
SSSR červonecs	— — —
5% neatkarības aizņēmums	2 — 2,10
6% Zemes banku ķīlu zīmes	98 — 100

Rīgas biržas komitejas kotācijas komisijas priekšsēdētājs A. Kacens.
Zvērināts biržas maklers Th. Summers.

Redaktors: M. Ārons.

Saistoši noteikumi par tirgošanos ar pienu un piena produktiem.

Pieņemti pilsētas domes 1923. g. 20. decembra sēdē un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. gada 5. februāra rakstu Nr. 106913.

A. Tirgošanās ar pienu un krējumu.

1. Atļaujas izņemšana un piena devēja pieteikšana.

1 §. Katram, kas vēlas ierīkot speciālu pienu un piena produktu (skat. 2. § p. p. 1 līdz 4 un 7) tirgotāvu, jeb spe-

cialu darbnīcu piena apstrādāšanai vai vēlas turēt govīs bērnu piena ražošanai, jāizņem atļauja no Rīgas pilsētas valdes tirdzniecības nodaļas. Šo atļauju tirdzniecības nodaļa izdod saziņā ar veselības nodaļu. Tāda pat atļauja jāizņem arī tirgotavas, darbnīcas vai kūts maiņas (pārvietošanas) gadījumā. Atļaujas pieprasījumā jāuzrāda dzīvokļa, tirgotavas, darbnīcas un kūts atrašanās vietas.

Piezīme 1. Attiecībā uz govju turētājiem, kuji neražo bērnu pienu, paliek spēkā līdzšinējie noteikumi (skat. būvnoteikumu 67. §).

2. Attiecībā uz pilsētas rajoniem, kur kūtis atļautas, skat. būvnoteikumu 19. §.

II. Pārdošanā pielaižamās, piena un krējuma šķiras.

2. §. Atļauts pārdot sekošās piena un krējuma šķiras: 1) pilnpiens, 2) vājpiens, 3) augstākā labuma piens (t. s. bērnu piens), 4) vārīts, pasterizēts, sterilizēts un homogenizēts piens, 5) rūgušpiens un biezpiens, 6) paniņas (ķēnes piens), 7) saldais krējums, 8) skābais krējums.

Piezīme. Pienu preparātu, t. i. kondensētu pienu, ķetira un laktobacelīna ieviešana un pārdošana atļauta tikai tad, ja uzrādīts viņu sastāvs vai pagatavošanas veids.

3. §. Par pilnpienu skaitās govju piens, kas iegūts caur pilnīgu govīs izslaukšanu, ir bez kādiem piemaisī-

jumiem, nav nokrējots, ne arī kaut kādi pārveidots (vārot, skābējot u. t. t.) un satur ne mazāk kā 3% tauku vielu.

Piezīme. Piens, kuju pārdod bez sevišķa apzīmējuma, tiek skaitīts par pilnpienu.

4. §. Par vājpienu skaitās nokrējots piens un piens, kas satur mazāk kā 3% tauku vielu.

5. §. Augstākā labuma pienam, t. i. bērnu pienam, jāapmierina bez vispārīgiem noteikumiem, kuji attiecas uz pilnpienu, arī vēl sevišķi piena iegūšanas, apstrādāšanas un pārdošanas noteikumi, kas ievietoti šo noteikumu pielikumā.

SLUDINĀJUMI.

6. §. Vārīts, pasterizēts, sterilizēts un homogenizēts piens pārdodams tikai zem šiem nosaukumiem. Par vārītu pienu skaitās tāds piens, kas bijis sasildīts līdz 100° C. (80° R.) Par pasterizētu — tāds, kurš zināmu laiku, atkarībā no temperatūras, turēts 50° līdz 90° C. (40° līdz 72° R.) siltumā. Uz pasterizēta piena pārdošanas traukiem jāatbilst pienu sildīšanas ilgums un temperatūra. Par sterilizētu skaitās tāds piens, kas sterilizēts aparatā, kura konstrukciju atzinusi par labu pilsētas valde. Piens sterilizējams tikai hermetiski slēgtās pudelēs, atzīmējot uz tām datumu, kad piens sterilizēts. Par homogenizētu pienu skaitās tāds, kas homogenizēts aparatā, kura konstrukciju atzinusi par labu pilsētas veselības nodaļa.

7. §. Par rūgušpienu skaitās saskābis un sarūdzis pilnpiens vai vājpiens. Par biezienu — tad pats piens, ja no tā atdalītas sūkalas.

8. §. Par paniņām (ķerņes pienu) skaitās pēc sviesta izdalīšanās no krējuma vai piena pārpalikušais šķidrums.

9. §. Krējums ir — no piena noņemta ar taukiem bagātāka daļa. Krējumā jābūt ne mazāk kā 15% tauku vielu, bet tā sauktā sakultā krējumā ne mazāk kā 28%.

10. §. Saskābušais saldais krējums skaitās par skābo krējumu, ja satur ne mazāk par 20% tauku vielu, bet tā sauktam presētam krējumam jāsaturs vismazākais 30% tauku vielu.

11. §. Visās augšminētās piena šķirās nedrīkst būt nekādu netirumu vai piemaisījumu, kā piemēram ūdens, ledus, krāsu vielas, konzervvielas u. t. t., kā arī tās nedrīkst būt viltotas.

12. §. Citu lopu (kazu, aitu, ķēvju) pienu var ievest no pārdot tikai zem attiecīgiem nosaukumiem skaidrā nebojātā un neviltotā veidā, bez jebkādiem piemaisījumiem vai nokrējošanas.

III. Pārdošanai nepielaižamais piens un krējums.

13. §. Aizliegts apstrādāt, pārdot un lietot barībai pienu un krējumu:

a) No govīm, kas slimo ar dzelteno kaiti, infekcijas slimībām (liesas sērgu, plaušu sērgu, trakumu, bakām, emfizematisku karbunkuli, septicēmiju, mutes un nagu sērgu) un slimībām ar paugstinātu temperatūru.

Piezīme: To govju piens, kuņas slimo ar minētām infekcijas slimībām, nekavējotī jāiznīcina, izņemot pienu no govīm, kuņas slimo ar nagu un mutes sērgu, bet kuņām nav drudzis. Šo pienu var pārdot tikai novārtā veidā.

b) No govīm, kuņas slimo ar tesmeņu slimībām, vai arī dzemdes strūlēšanu, izņemot gadījumus, kad piena pārdošanu veselības nodaļa atļāusi.

c) No govīm, kuņas slimo ar iekšējo orgānu tuberkulozi, kas saistīts ar vājumu un caureju.

d) Nedabīgas krāsas (zilas, sarkanas, dzeltenas), nedabīgas garšas (sāļas, rūgtas), nedabīgas smakas (puvumu vai pelējuma), nedabīgas konsistences (gļotainas, stalpekļainas, tāpat arī asinis vai strutas saturošu pienu un krējumu.

e) No govīm, kuņas ārstē ar nāvīgām vai stipras konsistences zālēm, kas spējīgas pāriet pienā, kā piem. ar arseniku, vemjakmeni, opiju, azerīnu, pilokarpīnu.

IV. Rīkošanās ar pienu un krējumu.

14. §. Pārdodamā piena un krējuma pārvadāšanā, apstrādāšanā, saņemšanā un pārdošanā jāietura vislielākā tīrība un kārtība: visiem priekšmetiem, kuņi nāk sakarā ar pienu un krējumu, arvien jābūt tīriem un jāglabājas tīrā vietā. Visām personām, kuņas nodarbojas ar piena un krējuma ražošanu, apstrādāšanu, pārvadāšanu un pārdošanu, jābūt pa nodarbošanās laiku tīri un glīti ģērbtiem, ar tīrām rokām. Personām, kas nodarbinātas piena veikalos, jānēsā pie tam tīrs, gaišs priekšauts, kas sniedz līdz kaklam.

15. §. Pilnpiens un krējums pirms pārdošanas rūpīgi jāsamaisa.

16. §. Stingri aizliegts garšot pienu un krējumu no traukiem, kuņas lieto mērošanai. Tāpat aizliegts pie paraugu noņemšanas aizlikt ar pirkstiem krējumu un citus piena produktus; pārdevējam jāizliedz to darīt arī pircējiem.

17. §. Telpās, kur apstrādā vai tirgojas ar pienu un krējumu, galdiem, plaukiem, soliņiem u. t. t. un arī sienām līdz 7 pēd. augstumam jābūt nokrāsotiem ar gaišu eļļas krāsu vai arī pārklātiem ar gaišiem podiņiem vai ar tamlīdzīgu gaišu materiālu, kas nelaiž cauri slapjumu. Arī grīdām jābūt no materiāla, kas nelaiž cauri slapjumu, vai arī tās jāpārklāj ar tādu materiālu. Telpām jābūt gaišām un ar labu ventilāciju.

18. §. Minētās telpas jātur vislielākā tīrībā un kārtībā. Viņām jābūt atšķirtām ar cietu sienu no dzīvokļiem un citām veikalā darbam nevajadzīgām telpām. Šīs telpas lietojamas tikai 20. §. norādīto priekšmetu pārdošanai un krējuma un piena apstrādāšanai un uzglabāšanai. Visās minētās telpās aizliegts smēķēt, kādēļ šais telpās jāizkaļ redzamā vietā dēlītis ar uzrakstu (lieliem burtiem) latviešu, vācu un krievu valodās: „Smēķēt aizliegts”. Tāpat aizliegts minētās telpās ielaist mājas dzīvniekus.

19. §. Kūti nedrīkst atrasties tuvāk par 20 metriem no piena apstrādāšanas darbnīcām, minētām šo noteikumu 1. §.

20. §. Telpās, kuņas pārdod pienu un krējumu, atļauts pārdot arī dažādas piena un krējuma šķirās un no viņām izgatavotas ēdamvielas un preparātus. Šajos veikalos var bez tam pārdot vienīgi tikai olas, maizi, cepumus, medu, konservus no neiesāktām bundzām, tāpat arī promnešanai mineral- un augļu ūdeņus aiztaisītās pudelēs.

Piezīme 1. Šo vietējo noteikumu 2. §. piezīmē minētos piena preparātus var pārdot arī citos veikalos, bet tikai neiesāktos un cieši noslēgtos traukos ar plombām, bandrolēm vai citām ietaisēm, kuņas neatļauj šo trauku attaisīšanu bez ietaises bojāšanas.

Piezīme 2. §§ 17., 18. un 20. noteikumi neattiecas uz veikalēm, kuņas pārdod rūgušpienu, skābo krējumu, paniņas, biezienu, kā arī pilnpienu un saldo krējumu pudelēs, kas pildītas un aiztaisītas moderniecībās, ar firmas nosaukumu, plombām, bandrolēm vai citām ietaisēm, kuņas neatļauj šo trauku attaisīšanu bez ietaises bojāšanas.

21. §. Piens un krējuma uzglabāšana bez §§ 17., 18. un 20. minētām telpām atļauta arī citās telpās, kuņas tomēr nedrīkst izlietot dzīvokļiem, naktsmājai vai kādam citam nolūkam, kuņš uz piena un krējuma labumu varētu atstāt nevēlamu iespaidu. No šādām telpām piena uzglabātava atšķirama ar cietu sienu. Uzglabātavai jābūt vēsai, tīrai un labi ventilētai.

V. Piens un krējuma pārdošanas mēri.

22. §. Piens un krējuma pārdošanas mēri ir litrs un viņa daļas. Pienu un krējumu atļauts pārdot arī aiztaisītās pudelēs, kuņas tilpums nelidzinās litram vai viņa iedalījumiem, bet tad uz pudelēm jābūt uzrakstam, kādai litra daļai lidzinās saturs.

VI. Piens un krējuma trauki.

23. §. Piens un krējuma uzglabāšanai un pārvadāšanai lietojami trauki, kas izgatavoti no stikla, fajansa, porcelāna, māla ar nekaitīgu un nebojātu glazuru, labi alvota dzelzs bleķa vai arī ozola koka. Rūgušpiens un skāba krējuma uzglabāšanai un pārvadāšanai atļauts lietot arī cita koka traukus. Visos piena un krējuma traukos, izņemot pudelēs un mucas, jābūt pietiekoši lielam caurumam, lai varētu trauku iekšieni tīri aplūkot un iztīrīt.

24. §. Traukiem, ar kuņiem mēro pienu un krējumu, jābūt izgatavotiem no materiāla, kuņš neatstāj nekādu iespaidu uz pienu un krējumu. Minētiem traukiem jābūt ar tādu rokturi, ka pie piena un krējuma smelšanas cilvēka roka neaizskartu trauku saturu.

25. §. Visi piena un krējuma trauki ikdienas rūpīgi nomazgājami. Ja traukus mazgā ar zodaš vai kaļķu atšķaidījumu, tad trauki pēc tam izskalojami ar skaidru ūdeni. Mucas pēc viņu lietošanas jāskalo ar vārošu ūdeni.

26. §. Visiem traukiem, kuņas pārvadā, uzglabā un pārdod pienu un krējumu, jābūt tā aiztaisītiem, ka saturam netiktu klāt nekādi netirumi (piemēram putekļi, kukaiņi). Piens un krējuma pārvadāšanas traukiem jābūt aiztaisītiem ar vākiem, kuņi snedzas pāri trauku malām.

27. §. Pienšaimniecībās lietojamus traukus nedrīkst lietot citiem nolūkiem.

28. §. Trauki ar pilnpienu var būt bez uzraksta. Vājpiens glabājams un pārdodams no traukiem, kuņi apzīmēti ar zilu stripu mazākais divu pirkstu platumā un skaidri salasamu lielāku uzrakstu „Vājpiens”, pie kam šie apzīmējumi uzkrāsojami ar eļļas krāsu. Trauki nostādāmi tā, lai zilā stripa un uzraksts atrastos pircējam redzamā vietā. Uz traukiem ar pārējām piena un krējuma šķirām, kas minētas šo noteikumu 2. §. jābūt redzamā vietā skaidram nenodzēšamam uzrakstam par viņu saturu, kā tas norādīts 2. §. Uzrakstus piesiet ir aizliegts, uzliet tos atļauts tikai uz pudelēm. Šie noteikumi attiecas uz visiem traukiem, kuņas un no kuņiem pārdod pienu un krējumu, izņemot traukus piena un krējuma mērišanai.

29. §. Piens un krējuma pārvadāšanas ratiem jābūt vienmēr tīriem. Trauki ar pienu un piena produktiem pilnīgi jāatdala no citiem priekšmetiem, kuņi atrodas ratos un pie tam tā, lai nekādi netirumi netiktu klāt šo trauku saturam.

VII. Pienšaimniecības un piepiens pārdošanas nodarbināto personu saslimšana.

30. §. Ja pienšaimniecībā, darbnīcā, piena tirgotavā, ražotāja vai tirgotāja dzīvoklī kāda persona saslimusi ar lipīgu slimību (mēri, spitalību, liesas sērgu, šarlaku, difteriju, bakām, vēdera tifu, kolieri, asinssērgu), tad uzņēmuma īpašniekam vai pārvaldniekam nekavējotī jāziņo par to veselības nodaļai. Personas, kuņas slimo ar minētām slimībām un lādas, kuņām uz rokām vai sejas atrodas strutojoši augoņi vai vāļi, tāpat arī tuberkulozie ar klepu un krēpām, kā arī personas, kuņām sakari ar augšminētām personām, nedrīkst nodarboties ar piena arodu un ir nekavējotī atstādināmas no darba, pat arī tad, ja šī lēmuma dēļ uz laiku būtu jāslēdz uzņēmums.

31. §. Piens un krējumu nedrīkst ievest no vietām, kur izplatījusies kāda 30. §. minētās slimības epidēmija vai epizotija.

B. Tirgošanās ar sviestu.

32. §. Par sviestu (skābkrējuma, saldkrējuma, eksporta sviestu, Parīzes sviestu, ķēķa sviestu, kausētu vai krievu sviestu) skaitās piens vai krējuma kuļšanas ceļā iegūtais taukvielas bagātākais produkts. Sviests tādēļ nedrīkst saturēt nekādus citus taukus, kā vienīgi tos, kuņi ir pienā.

33. §. Kausētam (krievu) sviestam jāsaturs ne mazāk kā 96% sviesta tauku. Visām citām sviesta šķirām ne mazāk kā 80%.

34. §. Sviestā nedrīkst būt vairāk skābuma kā 4% (4 kb. cm. normalā atšķaidījuma kodīgā natrija (NaOH) uz 100 gr. sviesta), izņemot ķēķa un kausēto (krievu) sviestu, kuņš var saturēt ne vairāk kā 6% skābuma.

35. §. Sviestu krāsot atļauts tikai ar nekaitīgām augu krāsām (piem. ar kurkumu, orleanu un burkānu sulu). Kautkādu citu krāsvielu lietošana (anilīna, metalisko) stingri aizliegta.

36. §. Sviests nedrīkst saturēt nekādu konzervējošu vielu piemaisījumu, izņemot sāli. Ta var būt sviestā tikai izkusušā veidā, bet ne kristalos.

37. §. Sviests nedrīkst saturēt vairāk kā 16% ūdens.

38. §. Sviestā nedrīkst būt nekādu netirumu vai citu vielu, izņemot atļautās.

39. §. Pie sviesta apstrādāšanas, uzglabāšanas un pārdošanas jāievēro vislielākā tīrība. Visi lietojamie materiāli, trauki un darba rīki turami arvien kārtībā un tīrībā. Pie sviesta svēršanas un ietišanas atļauts lietot tikai tīru pergamenta papīru. Uzglabājot un pārdodot sviestu, jāargā tas no putekļiem, kukaiņiem un no dažādu smaku iespaida (piem. augļu, petrolejas, dūmu u. t. t.).

C. Uzraudzība.

40. §. Piens, krējums, sviests un citu pienšaimniecības produktu ieviešanas, ražošanas un tirgošanās uzraudzība uzticēta pilsētas valdes ieceltiem ierēdņiem. Šīm personām ir tiesība katrā laikā pārraudzīt kūti, pienšaimniecības, pienšaimniecības produktu ražošanas uzņēmumus, ratus un tirgošanās telpas, tāpat arī priekšmetus, kuņas lieto piena apstrādāšanai un pārdošanai, kā arī pašus piena produktus, ņemot no tiem paraugus laboratoriskai izmeklē-

šanai. Pilsētas valdei ir tiesība izsludināt izmeklēšanas rezultātus vietējos laikrakstos.

41. §. Šo noteikumu pārkāpēji saucami pie atbildības uz soda likumu pamata.

42. §. Šie noteikumi nāk spēkā divu nedēļu laikā pēc publicēšanas „Valdības Vēstnesī”.

Pielikums.

Sevišķi noteikumi par augstākā labuma pienu (t. s. bērnu pienu) ražošanu, apstrādāšanu un pārdošanu.

1) Augstākā labuma piens (t. s. bērnu piens) pārdošanai jāizņem no pilsētas valdes tirdzniecības nodaļas sevišķa atļauja.

2) Govis, kuņas pienu pārdod zem augstākā labuma piens nosaukuma, jātur gaišās, ērtās, viegli vēdināmās kūtīs ar viegli tīrām sienām un grīdu. Grīdām jābūt ar noteikumiem un no materiāla, kas nelaiž cauri slapjumu. Šīs govīs jātur šķirti no citām govīm, atsevišķās kūtīs, uz kuņas durvīm jābūt attiecīgam skaidram nenodzēšamam uzrakstam. Šīs kūtīs jātur vislielākā tīrībā. Viņas apgādājamas ar labu ūdeni, kuņas vadi pietiekošā daudzumā ievilkti tieši pašas kūts telpās.

3) Pirms govju ievietošanas kūtīs, tās apskatamas no veselības nodaļas veterinarārsta un ievietošanas tikai tad, ja atzītas par veselām. Par veselām atzītas govīs apzīmējamas ar ausu markām ar tekošiem numuriem.

4) Kūtim un viņās esošām govīm jāatrodas zem pastāvīgas veterinarārsta uzraudzības.

5) Pārlietošanas rezultātus un rīkojumus veterinarārsts atzīmē sevišķā grāmatā, kuņai jāatrodas pie govju īpašnieka, un kuņa tam jāuzrāda personām, kam uzticēta piena un piena produktu ražošanas un pārdošanas uzraudzība. Šai grāmatā govju īpašniekam jāatzīmē arī paskaidrojumi par govju barošanas līdzekļiem un par katru barības maiņu.

6) Pilsētas valdes veselības nodaļa nosaka kādu barību, tās sliktās īpašības un sliktā iespaids dēļ uz piena labumu, nedrīkst lietot govju ēdināšanai.

7) Par katru piens govju saslimšanu nekavējotī jāziņo veterinarārstam, kuņam uzticēta attiecīgās kūts uzraudzība. Ja govīs pie izmeklēšanas izrādītos saslimušas ar kādu šo noteikumu § 13. minēto slimību vai arī ar gremošanas kaiti, caureju, laizamo ligu, vai varētu būt aizdomas, ka slimo ar tuberkulozi, tad viņas nekavējotī jāizved no šīs kūts.

Mēnesi līdz govju atnešanās laikā un 14 dienas pēc tā ražoto pienu nedrīkst pārdot par augstākā labuma pienu.

8) Kūti atļauts lietot pakaišiem tikai tīrus nelietotus salmus, zāģu skaidas un kūdras.

9) Govis rūpīgi jātīra un jātur arvien tīrībā. Pirms slaukšanas tesmens krietni jānomazgā un jāatsien aste. Personām, kuņas slauc govīs, jābūt tīri un glīti ģērbtiem, ar kīteļiem līdz kaklam. Iepriekš slaukšanas šīm personām ar ziepēm un birsti tīri jānomazgā rokas līdz elkoņiem. Pirmās piena strūkle jāatmet. Pārējais piens jāslauc spainī, kas aplūts ar vates filtru, un tūlīt ārpus kūts jāatdzisina vismaz līdz 10° C (8° R) un jāuzglabā pie tādas pašas temperatūras. Pie pārdošanas temperatūra nedrīkst būt augstāka par 15° C (12° R).

10) Tādā kārtā iegūto pienu var pārdot tikai labi iztīrītās, nekrašotās, caurspīdīgās stikla pudelēs, ar pienšaimniecības apzīmējumu, datumu un mēnesi, kad piens ražots. Pudelēm jābūt aiztaisītām ar tādu ietaisi, lai viņu attaisīšana nav iespējama bez šīs ietaises bojāšanas.

11) Augstākā labuma pienu var pārdot tikai nevērtu.

12) Tirgotājiem, kuņi vēlas tirgoties ar augstākā labuma pienu, kas ražots ārpus Rīgas administratīvām robežām, atļauju izdod tikai tadā gadījumā, ja

a) pienšaimniecības, kuņas šo pienu ražo, atrodas tādas vietās, kas no pilsētas valdes atzītas par viegli pieejamām;

b) ja tirgotāji uzrāda pilsētas valdei attiecīgus dokumentus, ka pilsētas sanitārai uzraudzībai tiks dota iespēja katrā laikā apskatīt moderniecību, kur ražos pārdodamo pienu.

Rīgas pilsētas galva

A. Andersons.

Pilsētas sekretārs

A. Pjaviņskis.

Tiesu sludinājumi.

Jelgavas apgabaltiesa pamatojoties uz civ. proc. lik. 1958. p. nozīpi, ka šis tiesas sēde 1924. g. 8. martā atstājis un nolēms 28. aug. 1907. g. mirušā Sārliotes Doris Lukin un 31. augustā 1917. g. mirušā Gustava Nikolaja Kriļņaja d. Lukin savstarpīgo testamentu.

Rīgas apgabaltiesas 1. loc. tiesas priestavs paziņo, ka 23. februārī 1924. g., pulksten 11 dienā, Rīgā, Riepiņķa ielā Nr. 3, noliktavā, pārdos uz otriem torņiem P. G. Peltis kustošo mantu, sastāvošu no 386 mācām svina baltuma, un novērtētu par 5,000,000 rbļ.

Rīgas apgabaltiesas 2. loc. tiesas priestavs Kārlis Krebs paziņo, ka 22. februārī 1924. g., pulksten 11 rītā, Rīgā, Ausekļa ielā Nr. 4, dz. 2, pārdos Meljera Romma kustošo mantu, sastāvošu no mēbeļiem un novērtētu par 11,000 rbļ.

Rīgas apgabaltiesas 2. loc. tiesas priestavs Kārlis Krebs paziņo, ka 21. februārī 1924. g., pulksten 10 rītā, Rīgā, Strēlnieku ielā Nr. 1, dz. 4, pārdos Teodora Krasņļņicova kustošo mantu, sastāvošu no mēbeļiem, un novērtētu par 55,000 rbļ.

Rīgas apgabaltiesas 2. loc. tiesas priestavs Kārlis Krebs paziņo, ka 22. februārī 1924. g., pulksten 10 rītā, Rīgā, Brīvības ielā Nr. 35, veikālā, pārdos Dāvida un Zares Markuze kustošo mantu, sastāvošu no mēbeļiem, veikala iekārtas un dažādiem odesiem, un novērtētu par 56,325 rbļ.

Rīgas apgabaltiesas 3. loc. tiesas priestavs paziņo, ka 25. februārī 1924. g., pulksten 10 rītā, Rīgā, Krišjāņa Barona ielā Nr. 40, dz. 21, pārdos vai raksturošanā G. Ozolpa un K. Deiča kustošo mantu, sastāvošu no dažādiem vīniem, likieriem un galdā svaļiem, un novērtēt par 379 lb 40 tant.

Rīgas apgabaltiesas 3. loc. tiesas priest. J. Grīnfelds paziņo, ka 29. februārī 1924. g., pulksten 10 rītā, Rīgā, Krasta ielā Nr. 15/17, dz. 3, pārdos Jāņa Ezernieka kustošo mantu, sastāvošu no saldiem, spoguļiem, planīno, skapjiem, kucēliem un cit. un novērtētu par 38,750 rbļ.

Codes pag. tiesa, Bauskas apr., pamatojot uz sava lēmuma 4. jūnijā 1923. g. uzacina okt. 1921. g. mirušā Codes pag. Smiltņieku māju īpašnieka Jāņa Gederis d. Cepļa parādu devējs un gēmeņa pieteikties pie šīs pagasta tiesas sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespieš. dienas „Vald. Vēstnesis“ trešo reizi, uzrādīt savas tiesības un prasības.

Sausnējas pag. tiesa, pamatojot uz sava 5. janv. 3. g. lēmuma ar šo uzacina mirušā Sausnējas pagastā Bāķeņu māju īpašnieka Jāņa Bāķara mēbeļniekus, ka arī citas personas, kam būtu kādas tiesības vai prasības un nol. atstāto mantu, pieteikt šīs pagasta tiesas sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstnesis“.

Cēsu apr. valsts zemju inspektors Cēsis, Pils ielā Nr. 7, iznomās vai raksturošanā 27. februārī 3. g., pulkst. 10 rītā, zvejas tiesības Cēsu apr. valsts ūdeņos no 23. aprīļa 1924. g. Tuvākas ziņas izsniedz inspektora kanceļijā un visās Cēsu apr. pag. v. dēa. Cēsis, 13. februārī 1924. g. Nr. 805. Inspektors A. Rubens Darbvedis Lībālis.

Brunniecības virsmežniecība pārdos torņos 15. martā 1924. gadā, pulksten 12 dienā, Grenču mežmuižā atrodos agrāk sagatavotus dažādus zāģētus materiālus, apm. 6150 kub. pēd., à Ls 030.

Norēķina pēc materiālu izkraušanas un izmērīšanas; izkraušana izdarama uz pircēja rēķina. Torņi notiks mutiski un atvērti aptiekā, pie kam torņos tiks pieļauti un piedāvājumi atziti no personām, kas lēmaks torņ komisijai 10% no piedāvātās vērtības.

Saukas virsmežniecība pārdos otrreizējos mutiskos torņos 25. februārī 1924. gadā, Saukas pagastā namā, augošu mežu sekošās vienībās:

Table with columns: Vienību Nr., Mežniecība, novads, apgaita un kvartals, Cirtams gads, Aļda Nr., Platība ha, Novērtējums Ls. Rows include III. loc. mežniecība, Saules nov., spg. Nr. 13, kv. 114 and IV. loc. mežniecība, Saules nov., spg. Nr. 17, kv. 13.

S. lītāj em jāņemka 10% drošības naudas no novērtētās sumas, kura pēc tam jāpārlidina līdz 10% no nosolītās sumas. Izcirtumu tīrīšana jānodrošina ar 5% drošības naudas no vērtētās sumas un apmežotana ar 50 sant per vietu taks. asi (100 kub. pēd.)

Piebalgas virsmežniecība pārdos mutiskos torņos 15. martā 1924. gadā, virsmežniecības kanceļijā, Aulu muižā, augošu mežu pēc celmu skaita sekošās vienībās.

Table with columns: Torņ vienības Nr., Novads, apgaita, kvartals un aļdaja, Koku skaits, Novērtējums Ls, Drošības nauda (cirtama tīrīšanai Ls, apm. zoz. šasa Ls). Rows include IV. loc. mežniecība, Gustu novadā, Vilka spg., Bērzenes mežā.

Torņi sāksies pulkst. 12 dienā. Pēctorņi nenotiks. Solīšana notiks mutiski, pie kam torņos pieļauts un atziti piedāvājums no personām, kuras lēmaks torņ komisijai 10% drošības naudas no nosolmā vienību vērtības.

Kaņa saimniecības Daugavpils noliktava iepirks mutiskos un rakstiskos torņos apm. 200 tonnas siena un 100 tonnas saimniecības šanu loko piegātāja noliktavā Daugavpilī. Torņi notiks Daugavpilī, K. S. Daugavpils noliktavas kanceļijā, Viļņa ielā Nr. 99, 1924. g. 27. februārī, pulksten 10 rītā.

Dzelzsceļu virsvaldes materiālu apgāde rakstiskus torņos izsludinā 29. februārī 1924. g., pulkst. 12 dienā, uz apm. 15000 kb. asu dedziemās maikas piegādāšanu dzelzsceļu vajadzībām. Maikai jābūt I. šķiras. Nodot maiku var arī mazākās partijās, bet mazāk par 80 ko. uz platācēju nosmiem un 10 kb. asim atcijās un uz šaurācēju nosmiem.

Latvijas būvniecības pilna sapulce notki 5. martā 3. g., pulksten 5 p. m. Lāčplēša ielā Nr. 1, dz. 5, ar sekošu dienas kārtību: 1) Sapulces amata viru vēlēšana.

Dažādi sludinājumi. Grām tu apgādniecības akciju sabiedrības „Rīga“ kārteja pilna sapulce notiks svētdien, 9. martā 3. g., akc. sab. „Rīga“ telpās, Rīgā, mazā Krišjāņa ielā Nr. 9, pulksten 11 rītā.

Spirstinu L. palīdzības biedrības valde sasuc Ogrē, biedrības telpās, pilnu biedru sapulci svētdien, 17. februārī 1924. g., pulksten 2 pēc pusdienas. Dienas kārtība: 1) Sapulces darbinieku vēlēšana.

Akciju sabiedrības „Stikls“ valde sasuc kārteju pilnu sapulci pirmdien, 10. martā 1924. g., pulksten 4 pēc pusdienas, Rīgā, valdes telpās, ielā Jēkaba ielā Nr. 16, ar sekošu dienas kārtību: 1) Sapulces vadītāja vēlēšana.

Likumu un ministru kabineta noteikumu krājums. 1924. gada 3. burtnica iznāks un dabūjama Valsts tipogrāfijā, 1. istabā, kur arī vienīgi jāgrūcē ar pieprasījumiem.

Nacionālais teātris. Sestdien, 16. februārī, pulksten 7 vak. leredu iznāde: „Lijoms“. Svētdien, 17. februārī, pulkst. 2 dienā Tautas izr.: „Raudupiete“.